

Рашко

Получи писмо отъ директора да иде. Снема си сега багажа.

Павлина

Значи, Аничка ще ни остави. Боже...

Г-жа Антонина (меко)

Аничка можеше да поотложи. Можеше да не бърза толкозъ.

Павлина

Добре е Аничка, настани се. Ами ний какво ще правимъ. Заболѣха ме очите отъ това пусто шиене, прѣститѣ си избodoхъ. И пакъ не можемъ да се видимъ съ нищо.

Рашко

Лошо! Лошо!

Г-жа Антонина

Доскоро ми завиждаха и на мене: ти имашъ дъщеря, пѣвачка въ Кайро, синъ ти е техникъ въ Марсилия, пращатъ ти пари. Добре, ами сега ми пишатъ: мамо, чужденцитѣ ги гонятъ, ще си додемъ. Ще увиснатъ на главата ми безъ работа, та не зная какво ще ги правя.

Рашко

Лошо! Лошо!